

من تازه مفهوم مدال طلای المپیک ۲۰۱۲ لندن را درک می کنم!

ترجمه: عباسعلی فاریابی (۱۳۹۹/۹/۲)

روبن لیماردو یکی از دو شمشیرباز ونزوئلای می باشد که به قهرمانی المپیک رسیده است. و هدف فعلی او تکرار این موفقیت در المپیک ۲۰۲۰ توکیو می باشد، البته این بار در کنار برادرانش.

یکم آگوست ۲۰۱۲، یک از روزهای افتخارآمیز تاریخ ورزش ونزوئلا است. در آن زمان، مردم ونزوئلا تنها به یک مدال طلای المپیک نائل شده بودند، که در سال ۱۹۶۸ به دست آمده بود. اما ۴۴ سال بعد، روبن لیماردو بار دیگر پرچم کشورش را بر فراز سکوی المپیک بالا برد. و اگرچه این یک لحظه ویژه ای در تاریخ بود، اما لیماردو از بزرگی این افتخار آفرینی هیچ اطلاعی نداشت.

"هرچه زمان بیشتر می گذشت، من تازه می فهمیدم که به چه افتخاری نائل شده ام. در لندن من فقط ۲۵ سال سن داشتم. با گذشت زمان فهمیدم که این اتفاق چقدر برای ونزوئلا عالی و مهم بود، اما در آن لحظه اصلاً این را نفهمیدم. حالا من ارزش مدال و پیروزی کشورم را درک می کنم، زیرا در آن زمان خیلی جوان بودم."

لیماردو در آن زمان بیشتر به گذشته فکر می کرد تا آینده. وی این بزرگ ترین پیروزی خود را به مادرش که دو سال قبل در سال ۲۰۱۰ از دنیا رفته بود، تقدیم کرد.

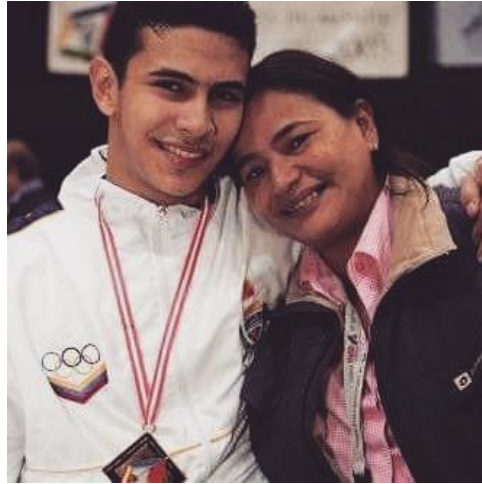
"این وضعیت برای من خیلی سخت بود. اما او به من قدرت این پیروزی را داد."

پی ریزی یک طرح سازمان یافته

مادر لیماردو همیشه برای ورزش شمشیربازی جنگیده بود، زیرا شمشیربازی ریشه در خانواده او داشت و بخشی از خاندان او بود. او به همراه دایی اش، روپرتو گاسکون، پروژه ای برای اعزام شمشیربازها به لهستان ایجاد کرده بود.

لیماردو گفت: "پیشرفت در ونزوئلا به عنوان یک ورزشکار واقعاً دشوار است. هیچ سیستمی برای دستیابی به موفقیت وجود ندارد. بنابراین آنها یک سیستم جدیدی را ایجاد کردند."

او ادامه داد: "دایی من شمشیربازی بود که آموزش های خود را در اتحاد جماهیر شوروی سابق دیده بود. سال ها بعد او لهستان را انتخاب کرد زیرا لهستان یک کشور مهم در دنیای شمشیربازی بود. ضمن اینکه کشوری ارزان و در مرکز اروپا نیز بود. از نظر او، لهستان مناسب ترین مکان ایده آل برای ایجاد این پروژه بود."

پس از کسب طلا در المپیک ۲۰۱۲ لندن، پروژه ای که مادر و دایی اش آغاز کرده بودند به بنیاد روبن لیماردو تغییر نام یافت.

"اکنون ما بیش از ۲۰ ورزشکار ونزوئلایی در این بنیاد داریم."

"هدف این پروژه ارائه یک زندگی با کیفیت به ورزشکاران است. در ونزوئلا، بسیاری از کودکان توانایی تمرین شمشیربازی را ندارند، اما آنها آن را یک رشته نخبه پرور می دانند. و هدف ما تحقق آرزوهای این کودکان است."

مسائل خانوادگی

در حالی که خود لیماردو در سال ۲۰۱۲ چهره نخست بنیاد شد، اما ایده کسب طلای المپیک از ۱۴ سالگی هدف او بوده است.

"از ۱۴ سالگی من به این پروژه - برای کسب مدال المپیک - اعتقاد داشتم، با وجود اینکه بسیاری از مردم به من گفتند که این کار غیر ممکن است. **در مدرسه، کودکان دیگر مرا مسخره می کردند، زیرا آنها فکر می کردند که شمشیربازی خسته کننده و ملال آور است.** آنها بیس بال را ترجیح می دادند، زیرا آن محبوب ترین ورزش در ونزوئلا است. **اما خانواده ام به من آموختند که هر کاری که باعث خوشحالی من شود را انجام دهم.** و شمشیربازی «محبوب» من بود."

"برای ادامه پروژه، من هرگز با دوستانم به مهمانی ها یا مجالس دیگر نرفتم ... و با توجه به سنین جوانی این کار برای من بعنوان یک جوان آسان نبود. اما به هر حال زندگی یک ورزشکار این گونه باید باشد."

برادران لیماردو نیز شمشیربازهای حرفه ای هستند. در واقع، روبن در مسابقات قهرمانی پان آمریکن در برابر برادرش جسوس برای کسب مدال طلا جنگید و سرانجام مدال نقره به برادرش رسید.

حالا او می خواهد در کنار برادرانش در توکیو به رقابت بپردازد.

"این رویای من است: کسب مدال المپیک با برادرانم. من به رنگ مدال اهمیت نمی دهم و نکته مهم برای من کسب مدال به عنوان یک خانواده است. ما باید سخت کار کنیم، زیرا تیم های برجسته ای مانند فرانسه، ایتالیا، کره در این مسابقات حضور خواهند داشت!"

اما در عین حال او یک هدف فردی هم دارد.

"در ورزش آقایان هیچ کس از ونزوئلا در دو بازی المپیک برنده نشده است. من دارم می جنگم تا آن شخص باشم. این هدفی است که باعث می شود من با حداکثر توانم بجنگم."

جسوس لیماردو گاسکون و روبین لیماردو گاسکون از ونزوئلا در حال رقابت در مسابقه کسب مدال طلای انفرادی ایه آقایان در مسابقات پان آمریکن ۲۰۱۹ در لیما هستند.

بار مسئولیت مدال طلا

لیماردو این هدف را به دوش خود می کشد، با اینکه می داند که طلا همیشه بهترین انعکاس در بین اطرافیانش ندارد.

"من چیزهای زیادی آموخته ام، به خصوص در مورد شهرت و دنیای غیر واقعی که مردم شما را قربانی می کنند، از شما انتقاد می کنند، به شما قول می دهند، اما به آن عمل نمی کنند ... اما شما نمی توانید به خودتان اجازه دهید باور کنید که چیزی بیش از دیگران داشته باشید و بهتر از بقیه هستید. شما برای مدیریت شرایط باید فروتن باشید. بار مسئولیت مدال در کشوری که افراد زیادی تا به حال برنده آن نشده اند، چیزی است که می تواند شما را ضایع کند."

"شما به برقراری تعادل در کار و زندگی خود نیاز دارید!"

حصر در لهستان

در حال حاضر، لیماردو به طور مداوم در حال تمرین هست تا بتواند بار دیگر به مدال طلای المپیک دست پیدا کند. و این کار او را از خانواده اش دور کرده است.

"با اینکه اوضاع در لهستان بهتر است، اما ادامه تمریناتم برای من سخت شده است. همسر و پسر من به ونزوئلا برگشته اند و قرار بود من در ۲۶ مارس به آنجا بروم. اما در آن زمان همه گیری اعلام شد و من اینجا گیر کردم. پسر من تقریباً شش ماهه است، اما من فقط این فرصت را داشتم که ۹ روز در کنار او باشم."

"این واقعا پیچیده است، اما فقط مربوط به من نمی شود."

"بسیاری از مردم در چنین وضعیتی قرار دارند، زیرا مهم ترین چیز این است که سالم باشند. همان قدر که پسر من سالم است، فاصله برای من مهم نیست. و این چیزی است که مرا به ادامه تمریناتم امیدوار می کند."